

Heja Tours Classic 2015 door Michiel Jansen

De classic werd verreden op zondag 30 augustus 2015, de dag dat Tom Dumoulin op magistrale wijze de 9^e etappe in de Vuellta 2015 won en de rode leiderstrui heroverde. Hoe mooi dat de jaarlijkse Heja Tours Classic samenvalt met die fraaie prestatie! Spanje, en dan specifiek Mallorca, is ook de locatie van de Heja Tours fietsvakantiereizen. Voor de meeste mensen wel bekend, maar voor de volledigheid toch maar vermeld, Heja is de samenvoeging van de voornamen van Herman Limburg en Jan Vlietstra, de drijvende krachten achter Heja tours. Behalve die vakantiereizen organiseren ze ook jaarlijks de Heja Tours Classic door Zeeland.

De nacht naar zondag was turbulent, onweer, hagel en grote hoeveelheden water zorgden voor veel overlast in West Vlaanderen. Het slechte weer zou wegtrekken in de loop van de ochtend, maar hoe snel? De Zeeuwse lokale televisie ging uit van een later tijdstip dan de online weersites zoals Buienradar of Windfinder. Dat zorgde voor verwarring of het wel veilig was de tocht te laten doorgaan. Diverse mensen hadden vroeg op de zondag al contact gezocht met Herman met de vraag of de tocht door zou gaan.

Ondertussen was in onze slaapkamer de wekker om 6.30 uur afgegaan. De eerste gedachte bij het horen van de regen en het onweer was om nog dieper onder de dekens te kruipen. Dat we na een erg gezellige verjaardag, pas om 3 uur in bed lagen, versterkte die gedachte. Maar omdat met Jan Hommes was afgesproken om samen naar Burgh-Haamstede te rijden, was dat van korte duur. Na een douche en twee slokken koffie, snel de benodigde spullen in een rugzak gegooid, de fiets uit de schuur gehaald en door de regen naar Jan gefietst.

Jan stond al te wachten en de fiets werd achterin de auto gelegd waarna we richting het Bluebirds clubhuis reden. Net voordat we daar aankwamen zagen we twee auto's het terrein afrijden. Dat bleken Rob Koks met Maarten en Wout in de voorste auto, en Frederique en haar zus Titia in de achterste. De zeven reden gezamenlijk de A13 op, richting Burgh-Haamstede, de startplaats van de Classic. Maar bij de eerste afrit signaleerde Frederique al dat we de afrit op moesten. Wat bleek, Ruud Koops had op het RTFC forum een bericht geplaatst dat de tocht niet door zou gaan. Die had met Herman gebeld en op basis van de informatie van de lokale Zeeuwse televisie was Herman's conclusie dat de tocht zou worden afgelast. Wat nu?

De conclusie van de zeven was al snel dat we toch naar Zeeland zouden rijden en desnoods samen een rondje zouden doen. We hadden vertrouwen in de andere weersvoorspellingen, die een mooie dag voorspelden. Zo gezegd zo gedaan en een uurtje later kwamen we aan bij de Camping in Burgh-Haamstede. De buien die we onderweg hadden gehad, waren al verdwenen en de zon was doorgeschenen. De zeven melden zich bij het vakantiehuysje van Herman Limburg, die de koffie en koeken klaar had staan. Verbaasd dat Ruud Koops binnen zat, was hij niet degene die had geschreven dat de tocht niet door zou gaan? Of die actie een relatie had met de fietsschoenen die hij thuis vergeten was? Of met de lekke band die hij onderweg kreeg? Ongetwijfeld niet!

De zeven waren nu negen, en even later arriveerden Edward Lefeber en Bert de Niet. Na een korte toelichting op de route, identiek aan vorig jaar, vertrokken de elf onder een stralende zon richting Neeltje Jans. De route door de duinen was op plaatsen nog vochtig en glad, maar wonderschoon! Het licht dat door de bomen drong maakte het bos een Efteling achtig droomwereld. Na de duinen volgde Neeltje Jans waar we, na enkele omhoogklimmende wielrenners luid aangemoedigd te hebben, de eerste groepsfoto's hebben genomen.

De tocht voerde langs de zeezijde van Walcheren, via Domburg, Westkapelle en Zoutelande naar de eerste (koffie)stop. De wind was wat harder langs de kust maar wel in ons voordeel waardoor we een mooi tempo aan konden houden, dat voor iedereen goed te doen was.

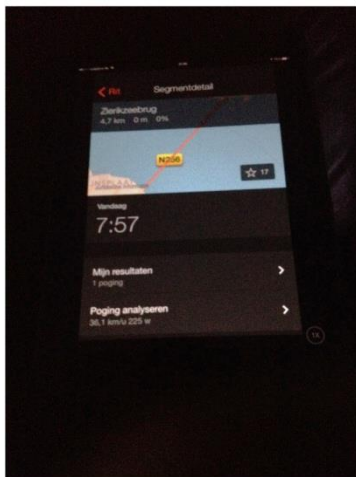
De koffiestop in wederom een mooi bosrijk duingebied, na 51 kilometer fietsen, was na driekwartier voorbij. Enig minpuntje was dat de appeltaart nog stijf bevroren was, maar moet bekennen dat zelfs het appelgebak-ijs prima smaakte en dat de mensen die wat minder op ijs gesteld waren, hun stuk snel opgewarmd kregen van het hulpvaardige personeel.

Na de koffie ging de weg verder tussen Vlissingen en Middelburg, langs Arnemuiden richting het Veerse Meer. De wind was tegen, maar de oostenwind kracht 3, was mild in vergelijking met eerdere tochten in dit gebied en prima te doen. Door het lekkere weer waren veel mensen op of aan het water aan het genieten. De vele boten op het Veerse Meer zorgden voor een mooi vergezicht. Aan de rand van het Veerse Meer in Wolphaartsdijk na ongeveer 85 kilometer, was de lunch gepland. Broodjes gezond, uitsmijters, vijf voor half twee-tjes en pannenkoeken werden in rap tempo soldaat gemaakt. Het La Chouffe biertje smaakte mij prima, wat bij Rob nog de herinnering opriep van een fietstocht in de Ardennen. De avond tevoren waren een aantal van zijn metgezellen aardig doorgezakt met de nodige La Chouffe biertjes. Tijdens de rit stonden ze echter allemaal langs de wegwijk om de maag te legen ...

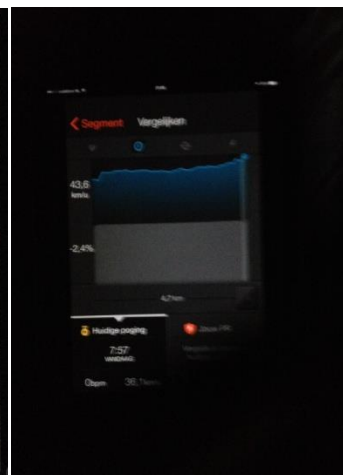
De tocht werd vervolgd richting de Zeelandbrug. Na een paar scherpe bochtjes liep de achterband van Ruud langzaam leeg. In record tempo, zonder hulp, maar gefaciliteerd, geïnstrueerd, geassisteerd, gecoached, mentaal gesteund en gemanaged door zes man, wisselde Ruud zijn achterband.

Hierna werden de schoenen strakker in de pedalen gedrukt en de gespen aangetrokken. Bij elke fietstocht is er een moment dat de renners elkaar willen testen, en welk stuk weg is daar beter voor geschikt dan de Zeelandbrug? Vier kilometer en zevenhonderd meter lang rechtdoor, licht oplopend voor het grootste gedeelte. De voorste renners waren het tempo al aan het verhogen, en een eerste scheiding begon zich te vormen, van achteruit zette ik aan en passeerde alle renners waarna we tegen 36 kilometer per uur de brug op reden. Na ruim de helft werd er kort overgenomen en ging het tempo verder omhoog. Ruud zette nog verder aan en leek weg te gaan rijden, maar op gewone schoenen moest hij te achterhalen zijn, met Edward, Rob, Jan Hommes en Wout in mijn wiel, achterhaalde ik Ruud waarbij het tempo al boven de 40 kilometer was uitgekomen. Michiel - Chouffe Chouffe – Jansen, king of the bridge for his day!

Segment		Klassement
ATLEET		TUJD
1	Michiel Jansen	7:57
2	Edward Lefebber	8:06
3	Steven de Jongh	8:12
4	Thomas Polak	8:42
4	Peter Boerjan	8:42
6	Wilfred van den Dries	8:45
7	Henk van Sabben	8:46
8	Roelke B.	9:07
9	Niels Dingemans	9:30

Na deze inspanning wachten we op de rest om de weg te vervolgen richting Zierikzee. Mooi stadje met een prachtige toegangspoort en haven. Na door het historisch centrum gefietst te zijn, reden we langs de Oosterschelde naar Serooskerke. Na een stukje onverhard, wat onwillekeurig herinneringen oproep aan de natte fiets driedaagse naar Amersfoort, was de groep uiteengevallen, maar zoals het hoort werd er gewacht tot iedereen er weer was. De laatste vijftien kilometer naar de camping werd zonder problemen afgelegd door de volledige groep. Bij aankomst op de camping gingen enkele al naar huis, de rest ging voor een drankje of een douche mee naar het vakantiehuisje van Herman.

Al met al een super dag, mooie route, geweldig weer, leuk gezelschap, sociaal gefietst en dus erg genoten. Dank aan Herman voor de gastvrijheid en de mooie route, dank aan Frederique, Titia, Maarten, Edward, Wout, Bert, Jan, Ruud en Rob voor het goede gezelschap en de prima sfeer. De Heja Tours Classic 2015 was een topper!